

stă dicătoare, eru variantele'i suntu pre putine. Cui nu'i place verbulu «schimbă» dice «lépěďă»; (1) cine nu iubescce pe «nu» dice «ba». (2) Proverbulu ênsě rěmâne același și cu același înțelesu.

Rolulū ș'apucăturile lupului aũ fostu destulū de cunoscute 'n vechime, pentru ca chiaru de p'atunci sě dea locu la comparații. De aceia și găsimu proverbulu nostru la Greci, apoi la Romanii și, d'aci, la tóte popórele.

Cei d'ântaiu diceaũ : «'Ο λύκος τήν τρίχα, ἀλλ'οὐ τήν γνώμην ἀλλάτει», eru Latini: «*Lupus pilum, non ingenium mutat*». (3)

Deci, alu nostru e, precum bine vedemũ, uã 'ntocmai traducere după dēsele.

In vechia limbă francesě sună ast-felũ : «*En tel pel com naist li leups morir l'estuent*» sěũ «*En tel peau qu'ha le loup quand il naist morir li eschet*». (4) In culegerea de *Proverbe comune* din secolulũ alũ xv<sup>lea</sup>, ilũ găsimu subț acestă formă : «*Le loup alla à Rome et y laissa de son poil et rien de ses coutumes*». (5)

In Italia, e totũ atățũ de rěspânditũ ca și

(1) «Lupulũ își lépěďă pěrulũ, děrũ năravulũ nu». Hințescu, loc. cit., pag. 95.

(2) «Lupu 'și schimbă pěrulũ, děrũ năravulũ ba».

(3) Veđi PRÉCELLENCE DU LANGAGE FRANÇOIS de Henri Estienne, pag. 228 (édit. 1850. Paris, notée par Léon Feugère) și De Lincy ed. cit. p. XLIV, tom. I. — ADAGES d'Érasme p. 308 (edit. Élzévir in 8°, 1663 cit. ap. Henri Est. ibid.)

(4) De Lincy, tom. I. pag. XLIII.

(5) Ibid. pag. 181. — «Lupulũ se duse la Roma ș'acolo 'și lasă din pěrũ'i, děrũ nimicũ din năravurĩ». — Orațiu đisese cam același lucru despre ómenĩ (EPIST. lib. I, ep. XI, vers 27) : «*Cœlum, non animum mutant qui trans mare currunt*».